

[MILEŃKI *ai*

V sg m mil(e)ńki.

Sł stp, Cn brak.

Intens. od „miły” ‘drogi, kochany, ulubiony’ tu hipokor.: Vife amabo num ubi est. Spátrz próffę cie milenki ielli tam ieft. TerentMatKęł E4v; Páni go [pana] zaráz z fynem łágodnie przywita/ Gdzieście byli mileńki? z pokorą go śpyta. PaprGniazdo H43v (Linde).

Cf MILUCHNY, [MILUCZKI], [MILUSI], MILUTKI

AKtt